

har faaet Hjælp, men inden dets Udgang har forladt Kassen, fordi Vedkommende er slettet, udvandret, gaaet til et andet Fag o. s. v. Herved bevirkes, at de paa Kommunerne fordelte Understøttelser ikke fuldt ud falde sammen med de af vedkommende Kasse ydede, men da det *fordelte* Understøttelsesbeløb tilsammen udgør 1,657,644 Kr., og det *samlde* Understøttelsesbeløb udgør 1,703,038 Kr., er der ingen Grund til at tro, at Manglerne ved Materialet spiller en større Rolle. Den Misvisning, der findes, bevirker, at der synes udbetalt Bybeboerne mere, end de i Virkeligheden har faaet.

Bilagene viser følgende Fordeling af Understøttelsen: paa København med Frederiksberg falder 738,099 Kr. (o: 45 pCt.), paa Provinsbyerne 661,415 Kr. (o: 40 pCt.) og paa Landkommunerne 258,130 Kr. (o: 15 pCt.).

Til 2) Da mange af Kasserne yder den samme Dagpenge til Rejsende som til Personer, der understøttes paa Stedet, hvor de blev ledige, og Kasserne ikke alle har haft særlige Kvitteringsblanketter for de Rejsende, har de til Rejsende ydede Dagpenge ikke overalt kunnet udskilles fra de andre Dagpenge. I hoslagte Bilag C opføres samtlige de af Kasserne opgivne Rejsehjælpsbeløb i Kolonne 2. I Kolonne 3 opføres Kilometerpenge, Befordringsgodtgørelse og Flyttehjælp.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der stilles særlige Betingelser for Ydelse af Rejsehjælp, maa der skelnes mellem, om denne Hjælp ydes forud eller bagud (i Forhold til Dagene, for hvilken den ydes). Hvor Hjælpen udbetales forud — navnlig for Befordringsudgift til et bestemt Sted og Flyttehjælp —, bliver det af alle Kasser forlangt, at vedkommende arbejdsløse skal have faaet Plads eller i al Fald ganske overvejende Sandsynlighed for at faa Plads paa det Sted, hvortil Understøttelsen skal hjælpe ham til at komme. Hvor Hjælpen derimod ydes bagud — og dette gælder den ganske overvejende Del af Rejsehjælpen og da navnlig den som Dagpenge ydede —, stilles der ingen saadan Betingelse, hvilket formentlig maa siges at være ganske naturligt, da vedkommende arbejdsløse, som faar sin Hjælp udbetalt bagud, i de foregaaende Dage faktisk har været arbejdsløse eller som arbejdsløse har tilbagelagt et vist Antal Kilometer (Rejsehjælp som Kilometer-Penge).

Til 3). Besvarelsen af Spørgsmaalet om Ventetidens Indvirkning paa arbejdsløse Medlemmers Tilbøjelighed til at modtage kortvarigt Arbejde har naturligvis voldt megen Vanskelighed, fordi Kasserne, af hvem al Anvisning indenfor deres Omraade endnu ikke foretages, ikke kan vide Besked med, naar der tilbydes en Arbejdsløs Arbejde og dette Arbejdes Omfang. Overalt hvor der sker Henvendelse til Kasserne om Arbejdere, vil der ikke være Tale om, at Tilbøjelighed til ikke at tage imod kortvarigt Arbejde kan give sig Udslag, idet Kassernes Bestyrelse simpelt hen anviser vedkommende arbejdsløse det paagældende Arbejde, og han da ikke kan nægte at modtage det uden for kortere eller længere Tid at miste sin Understøttelsesret.

Inspektoratet har søgt ved at stille Spørgsmaal om Antallet af Arbejdsløshedstilfælde, Antallet af gennemgaaede Karensdage og Antallet af Karensdage, som paa Grund af Karenstidens Afbrydelse har maattet gennemgaaes paany, at faa nogle faste Holdepunkter til Besvarelsen af Ministeriets Spørgsmaal, men det viste sig, at Flertallet af Kasserne ikke kunde besvare de stillede Spørgsmaal, fordi deres Kontrolregler, Protokoller o. s. v. ikke var indrettede saaledes, at Oplysningerne kunde udtrages deraf — selv om Kontrol og Ordningen af Regnskab hos Kassen iøvrigt var fuldt betryggende.

De indhentede Oplysninger er som Følge heraf ikke saaledes, at de med nogen Nytte kan behandles for alle Kasserne, og der vil derfor nedenfor kun blive nævnt enkelte Kassers Forhold, men disse vil formentlig ogsaa være ret typiske.

Forudskikkes skal kun den Bemærkning, at Kasserne, der jo i høj Grad har Interesse i, at Medlemmerne ikke ved at nægte at modtage Arbejde belaster Kassen mer end nødvendigt, i sin store Helhed ikke har mærket nogen Tilbøjelighed fra Medlemmernes Side til at nægte at modtage kortvarigt Arbejde. Men dette behøver ikke at betyde, at saadan Tilbøjelighed ikke har været til Stede, men kun — som nævnt — at den ikke er kommen til Kassernes Kundskab.

Iøvrigt er det klart, at Forholdene vil være meget forskellige indenfor de forskellige Kassers Omraade, idet der i nogle Fag findes en over en kortere eller længere Tid koncentreret Arbejdsløshed; her vil der derfor ikke være Tale om